

РЕШЕНИЕ

№ 12427

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4544** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на В. Х. Т.- мл. инспектор при 08 Районно управление към Столична дирекция на вътрешните работи /РУ СДВР/, подадена чрез юрк. А., срещу Решение № 1021/27.02.2024 г. по адм. дело № 17352/2023 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/. В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон и необоснованост- касационни основания по чл. 209, т. 3 АПК. Иска се решението да бъде отменено и да бъде отхвърлена жалбата срещу издадената заповед за полицейско задържане. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата.

Ответникът – Й. И. Т., в писмен отговор, депозиран от адв. Г. на 30.04.20234 г., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноси по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв.

В съдебно заседание ответникът се представлява от адв. Г., който оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и служебно, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, провери изцяло валидността, допустимостта и съответствието на оспореното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е отменена Заповед № 3383зз-906/28.11.2023 г., издадена от В. Х. Т.- мл. инспектор при 08 РУ СДВР, с която на Й. И. Т. е наложена принудителна административна мярка - „задържане за срок от 24 часа“, на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ поради неизпълнение на полицейско разпореждане.

За да отмени заповедта, първоинстанционният съд е приел, че заповедта е издадена от компетентен орган, но при липса на фактически и правни основания за постановяването ѝ и в нарушение на материалния закон.

Оспореното първоинстанционно решение е валидно, допустимо и правилно.

Не се установява касационното основание по чл. 209, т. 3, предл. 1 АПК.

Изложените в касационната жалба доводи за неправилност на обжалваното решение касаят фактическата обстановка и задържане на лице, различни от процесните. Касационната инстанция споделя изводите на първоинстанционният съд, че задържането на Й. И. Т. не покрива стандарта за законност, нито този за непроизволност и е налице нарушение на чл. 5 , § 1 от КЗПЧОС. Заповедта е издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР- може да бъде задържано лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба. В акта е посочено, че Т. не е изпълнил полицейско разпореждане. Какво е полицейското разпореждане и неизпълнението му препятства ли задължение по служба на полицейския орган не се установява от представените от адм. орган доказателства. Съгласно задължителната съдебна практика /ТР № 16/31.03.1975г. на ОСГК на ВС на РБ/, като мотиви за издаването на заповедта следва да се ценят и данните, съдържащи се в материалите, на които полицейският орган изрично се позовава в заповедта. Такива материали няма. С адм. преписка са представени единствено протокол за обиск на лице, разписка за върнати вещи и декларация за правата на задържаното лице. Тъй като в оспорения акт и в преписката не се съдържат фактически основания за издаване на заповедта за задържане, правилно първоинстанционният съд я е отменил.

Не се установява касационно основание по чл. 209, т. 3, предл. 3 АПК. Изводите на СРС са обосновани и кореспондират с доказателствата по делото и приложимите материалноправни норми. При напълно изяснена фактическа обстановка първоинстанционният съд от правна страна е изложил изчерпателни мотиви за незаконосъобразност на оспорения акт.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв., са налице предпоставките да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в претендирания размер от 750 лева на адвокат С. Г., оказал безплатна правна помощ на ответника в касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, Административен съд София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1021/27.02.2024 г. по адм. дело № 17352/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. С. Г. сумата от 750 /седемстотин и петдесет/ лева за оказаната от него адвокатска защита по делото на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.